

ת"פ 16279/01/15 - מדינת ישראל נגד ז ס

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 16279-01-15 מדינת ישראל נ' ז ס

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עמיחי רווה

המאשימה

נגד

ז ס ע"י ב"כ עו"ד אנואר פריג'

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום המתלוננת והנאשם הינם זוג נשוי ולהם 3 ילדים קטינים המתגוררים בכפר קסאם.

ביום **2.1.15** בבית, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, במסגרתו רצה הנאשם לצאת מהבית והמתלוננת חסמה את הדלת, הכה הנאשם את המתלוננת בגבה ובפניה.
בנסיבות אלה, אחז הנאשם בצווארה וחנק אותה, והכל בנוכחות ילדיהם הקטינים.

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת המטומות על צווארה ללא נפיחות מרשימה, סימן אדום בלחייה, כאב בהנעת עין שמאל, וחבלה באספקט קדמי של עמוד השדרה.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו, ויפנה לקבלת תסקיר.

לעניין העונש - ככל שהתסקיר יהיה חיובי - המאשימה תעתור לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, ובאם יהיה שלילי - תעתור למאסר בפועל, ואילו ב"כ הנאשם יטען באופן חופשי.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 8.2.16 עולה כי הוא כבן 40, נשוי ואב לשלושה

ילדים בגילאי 5-11, עובד כשנה במסגרייה בכפר סבא (הציג תלוש שכר).

סיים 12 שנות לימוד ללא קשיים או אירועים חריגים בילדותו.

בהיותו כבן 20 חבר לגורמים שוליים באזור מגוריו, והחל במעורבות שולית לצד שימוש בסמים מסוג קנאביס. עם נישואיו ניתק קשרים אלה והפסיק לצרוך סמים באופן עצמאי וללא עזרה טיפולית. בדיקת שתן שנתן נמצאה נקייה מכל שרידי סמים.

בהיותו כבן 28 נישא לאשתו, המתלוננת, תאר מערכת יחסים מורכבת וקשה מראשיתה הכוללת מריבות חוזרות ונשנות, תפיסות עולם שונות בעיקר סביב תפקידים מגדריים, וקשיי תקשורת.

הנאשם בן למשפחת מוצא המונה 8 נפשות, אמו נפטרה בשנת 2010 ממחלה ואביו התחתן בשנית לפני שנתיים וחצי, ואף הוא- עובד במסגרייה בכפר סבא.

הנאשם לא פירט אודות הדינמיקה המשפחתית במשפחת המוצא.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובתו שלוש הרשעות קודמות בין השנים 2004-2008 בגין עבירות אלימות כלפי אשתו ובנו, עבירות רכוש וסמים, בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים לצד ענישה נוספת.

הופנה בעבר לשירות בשנים 2003 ו-2008, כשהאחרונה הינה בעטיה של אלימות כלפי אשתו ובנו. אז התרשם השרות ממערכת יחסים זוגית בעייתית ומורכבת מתחילת הנישואין, בין היתר על רקע דפוסיו התוקפניים וההתמכרותיים של הנאשם ואישיותה התלותית והחלשה של אשתו.

השירות התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות נוקשות ומתקשה לגלות מודעות לדפוסיו האלימים ולגישתו השתלטנית והכוחנית כלפי אשתו, כשאף השליך עליה אחריות להתנהגותו האלימה.

באבחון בעת מעצרו, שלל הנאשם בעיות בתפקודו והתנהגותו, כמו גם נזקקות לטיפול. לאור הערכת השרות מסיכון במצבו והעדר נכונות לבחינת דפוסיו התנהגותו האלימים-לא באו בהמלצה בעניינו, וביום 27.5.08 נדון הנאשם למאסר בפועל.

בנוסף, נערך לנאשם אבחון בינואר 2015 בגין מעצרו בתיק דנן, אז התרשם השירות כי הוא מגלה מודעות ראשונית לדפוסיו האלימים ונכונות לערוך שינוי בדפוסיו ובהתנהגותו האלימה ובשל ההערכה כי בני הזוג ישובו לקיום חיים משותפים- הומלץ על שחרורו לטיפול במסגרת הוסטל "בית נועם".

ביום 5.3.15 שוחרר הנאשם ע"י בימ"ש לטיפול כאמור, והוטל עליו צו פיקוח למשך 6 חודשים. בהמשך הגיש השירות פעמיים בקשה להארכת צו הפיקוח בכדי להמשיך וללוות את הנאשם בהשתלבותו בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות בעיר מגוריו, צו הפיקוח הסתיים ביום 21.12.15.

בתקופת הפיקוח שולב במסגרת "בית נועם" במסלול הוסטל, סיים בהצלחה את הטיפול, ולהתרשמות גורמי הטיפול החל בשינוי דפוסים בעייתיים, והכרה במצבי סיכון בעבורו בתחום האלימות הזוגית.

בתקופת הפיקוח נפגש השירות עם הנאשם באופן רציף לשיחות פרטניות, כשהוא הגיע לכל הפגישות באופן סדיר ושיתף כי מתמקד בשיקום חייו במישורים השונים, מתמיד בתפקודו התעסוקתי, ומתקדם בעבודה לשביעות רצון הממונים עליו.

השירות התרשם כי כיום הנאשם פחות נוקשה בעמדותיו, מצליח לזהות מצבי סיכון, מודע לכלים שרכש, ומיישם אותם במצבי קונפליקט תסכול לחץ.

על רקע האמור, ובמטרה לחזק ולשמר את השינוי שערך הנאשם, הופנה להמשך טיפול במרכז למניעת אלימות בכפר קסאם, החל מחודש אוקטובר 2015.

כיום הנאשם מתגורר בבית הוריו בכפר קסאם, עם אישור יצירת קשר עם המתלוננת והרחקה ממנה ומביתה.

ביחס לעבירות דנן - לקח אחריות על מעשיו, עם זאת עדיין מנסה למזער חומרת התנהגותו. העיד על עצמו כאדם בעל סף גירוי נמוך, קשיי שליטה וויסות רגשי, הנוטה להתנהגות תוקפנית ואלימה במצבי קונפליקט ותסכול.

מסר כי כיום עקב הטיפול שעבר בבית נועם הכיר את החלקים הבעייתיים ודפוסיו האימפולסיביים ומבטא נכונות להמשך טיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות בעיר מגוריו.

במסגרת האבחון הנוכחי זומנה המתלוננת טלפונית לפגישה בשירות אולם לא הגיעה לפגישה שתואמה עמה. כל הניסיונות ליצור עמה קשר בהמשך לזמנה לפגישה נוספת - לא נענו.

לאור האמור, המידע הוא חלקי ואינו מאפשר הערכת הדינמיקה הזוגית והערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם כלפי המתלוננת.

במסגרת אבחון המעצר נפגש השירות עם המתלוננת ובשיחה עמה תארה מערכת יחסים המאופיינת מתחילתה בקשיי תקשורת ואלימות מילולית, כלכלית ופיזית מצד הנאשם כשניכר כי חרף תיאוריה- האשימה את עצמה בהתפרצויותיו האלימות.

השירות התרשם אז כי המתלוננת נעדרת מקורות תמיכה, מגלה יחסי תלות נפשית וכלכלית בנאשם, ולתפיסתה- אחראית אף היא על התנהגותו האלימה כלפיה.

ההערכה היא כי תתקשה להגן על עצמה ולהיעזר בגורמים ממסדיים במצבים דומים בעתיד.

ממכתב סיכום הטיפול שהתקבל מ"בית נועם" עולה כי תחילה הנאשם גילה התנגדות על רקע דפוסים המנעותיים, עמדות נוקשות וקושי בשיתוף דפוסיו האלימים בטיפול, כשבלטו דפוס ריצוי והעדר ביטחון עצמי, ובהמשך- הצליח לערוך התבוננות עצמית כשנקט בדפוס תקשורת חיוביים, נתן מקום לחלקיו הפגיעים, והתייחס להתנהגותו האלימה בטיפול.

ניכר כי ערך שינוי סביב מוקדים אלה והצליח יותר מבעבר לבחון אלטרנטיבות להתמודדות מקדמת במצבי

תסכול וכעס.

מדיווח מהעו"ס המטפל במרכז למניעת אלימות בכפר קסאם עולה כי הנאשם השתלב בטיפול ביום 21.10.15 ובמהלך תקופת הטיפול- מגיע למפגשים באופן סדיר ובזמן, משתף בחוויות שלו מהעבר ובתוכניות לעתיד.

הנאשם מדגיש את חשיבות התהליך שעבר ב"בית נועם" וההשלכות והתובנות בעקבותיו, וכיום עסוק בבדיקה מעמיקה יותר של הדפוסים האלימים, ואחריותו לבעייתיות ביחסיו הזוגיים.

בשיחה עם העו"ס המטפלת במתלוננת בלשכה לשירותים חברתיים עולה כי מזה שנים המתלוננת נמצאת בקשר רופף עמה, והיא מתקשה להתחייב להליך טיפולי.

בשיחות עם הנאשם -ביטא שביעות רצון ביחס להתקדמותו בטיפול, וההתרשמות היא כי כיום מכיר יותר בדפוסיו האלימים ובקשייו בשליטה ובוויסות עצמי במצבי קונפליקט זוגיים, כשהוא לוקח אחריות על התנהגותו האלימה ומבטא הכרה בהשלכותיה על אשתו וילדיו.

ניכר כי רכש כלים בסיסיים להתמודדות מקדמת במצבים דומים, ומסר כי מבקש להתגרש מאשתו ומצוי בהליך גירושין בבי"ד השרעי.

לאחרונה החל לפגוש את ילדיו בבית הוריו, המתלוננת מקבלת מזונות דרך המוסד לביטוח לאומי, וכיום מטפל בנושא התשלום דרך עו"ד מולם.

השירות התרשם ממערכת יחסים בעייתית ומורכבת שבבסיסה קשיי תקשורת, התנהגות שתלטנית ומאיימת של הנאשם בכל מישורי חייהם כשהוא נוהג כלפיה באלימות לאורך השנים ומרחיק אותה ממקורות תמיכה.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת - מנה השירות את היותו בעל סף תסכול נמוך, הנוטה להתפרצויות זעם ומתקשה בשליטה עצמית במצבי קונפליקט ותסכול, את עברו הפלילי בתחום האלימות בכלל ואלימות כלפי המתלוננת בפרט, כאשר סנקציות עונשיות לא הועילו, קנאה ורכושנות קיצונית כלפי המתלוננת, הרחקתו אותה מגורמי תמיכה והתלות הרגשית שלו בה.

על גורמי הסיכון לשיקום - מנה השירות את התהליך הטיפולי המשמעותי אותו עבר, בו התמיד ובו הפנים את הבעייתיות בהתנהגותו, באופן שהפחית את הסיכון במצבו, היכרותו כיום בדפוסים אלימים בהתנהגותו ונכונותו להמשיך להשתלב בהליך טיפולי במרכז למניעת אלימות, שיתוף פעולה עם השירות ועם גורמי הטיפול במרכז, תפקודו התעסוקתי התקין לאורך השנים, לקיחות אחריות על מעשיו ויכולתו לגלות אמפטיה כלפי הפגיעה באשתו לאורך השנים בשל התנהגותו האלימה כלפיה, שמירה על נתק ממנה והצעדים שעשה לקידום הליך הגירושין.

לאור האמור, וההתרשמות כי הנאשם מגייס כוחות לעריכת שינוי ושיתוף הפעולה שלו עם גורמי הטיפול, ונוכח הליך הגירושין המתנהל שעלול שהעלות גורמי חיכוך ומצבי סיכון, ועל מנת לשמר את השינוי שערך, מעריך השירות כי הנאשם זקוק להמשך טיפול ייעודי בתחום האלימות.

לאור האמור המליץ השירות להטיל עליו צו מבחן למשך שנה בתנאי של המשך השתלבותו בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות.

נוכח העובדה כי מדובר בעבירת אלימות במשפחה ולא עלה בידם להיפגש עם המתלוננת, מתקשה השירות להעריך את מערכת היחסים הזוגית כיום והסיכון להישנות התנהגות דומה.

כיוון שלא ברור עדיין אם בני הזוג יתגרשו אם לאו, מבקשים לאסור על הנאשם לחזור לחיים משותפים עם המתלוננת במהלך תקופת המבחן, כשהנאשם הביע הסכמתו לכך.

ככל שההתרשמות תהיה כי השתנו התנאים -תוגש בקשה בהתאם לבימ"ש.

השירות ער לחומרת התנהגותו של הנאשם ולהסדר בין הצדדים התלוי בהמלצת התסקיר, עם זאת לאור ההתרשמות מהתגייסותו של הנאשם לטיפול ומאמציו לתפקד תעסוקתית ולשלם מזונות -הרי שככל שיטל עליו מאסר בעבודות שירות - עלול להפסיד את מקום עבודתו שהינו משמעותי עבורו, ומומלץ להימנע מהטלת מאסר ולו גם בעבודות שירות.

לאור האמור, המליץ השירות על ענישה קונקרטית במסגרת **צו של"צ בהיקף 250 שעות** בעבודות תחזוקה בבי"ס ומוסדות ציבוריים בעיר כפר קאסם, **ומע"ת**, לצד **צו מבחן לשנה** במסגרתו יאסר עליו להתגורר עם המתלוננת, שמחד -תחבר אותו לאסור והחמור בהתנהגותו ולאחריותו, ומאידך- תאפשר לו המשך עבודה והשתתפות בהליך טיפולי.

מתסקיר משלים מיום 1.5.16 עולה כי במהלך תקופת הדחיה נפגש השירות עם המתלוננת, בת 31 עקרת בית, שעבדה עד לפני כשנה במשך 3 שנים כסייעת בבי"ס לחינוך מיוחד.

דיווחה על אלימות פיזית ונפשית מצד הנאשם לאורך שנות נישואיהם, ומספר פרידות.

הדגישה חווית שליטה וחוסר הערכה בהתנהגותו של הנאשם כלפיה, מסרה כי דאג רק לצרכיהם הבסיסיים שלה ושל הילדים, ועל כן יצאה לעבוד על מנת שתוכל לפרנס את עצמה.

כיום היא ושלוש ילדיה ממשיכים לגור בביתם בכפר קאסם, ומקבלת קצבת מזונות דרך הביטוח הלאומי.

מאז התלונה - הנאשם לא בקשר איתה, לא מנסה ליצור קשר עם הילדים, והיא אינה חוששת ממנו. לאחר התלונה הגישה בקשה בבי"ד השרעי לגירושין, אך טרם ניתנה החלטה בעניין זה.

במידה ויתגרשו חוששת כי משפחתו תוציא אותה ביחד עם ילדיה מהבית, והם יישארו ללא קורת גג.

בנוסף, ציינה כי בשל הבעיות ביחסיה עם הנאשם - חלק מהילדים נוהגים באלימות הן בבי"ס והן בבית, ועל כן פנתה בבקשה לעזרה מגורמי הטיפול ובחודש האחרון היא וילדיה השתלבו בתוכנית "נתיבים להורות" דרך לשכת הרווחה בעיר במטרה לסייע לה בתפקוד ההורי.

במהלך תקופת הדחייה שוחחו אף עם הנאשם, והוא מסר כי ממשיך לשתף פעולה בטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות לשלום המשפחה בכפר קסאם, ציין את תרומת הטיפול עבורו לאור היותו בהליך גירושין והעזרה וההכוונה שמקבל מעו"ס המטפלת בבעיותיו, וכך

בהכוונתה, פנה לביטוח הלאומי להסדר חובו בעניין המזונות שמקבלת המתלוננת, ומתייעץ עמה בנוגע לנתק מילדיו.

הנאשם עדיין לא החליט בנוגע להמשך מגוריה של המתלוננת והילדים בביתם המשותף ככל שיתגרשו, אך התחייב להשכיר להם בית אחר במידה ויוחלט להוציאם מהבית.

מדיווח עדכני מיום 18.4.16 מעו"ס במרכז לשלום המשפחה בכפר קסאם- עולה כי הנאשם ממשיך בשיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול, ומגלה מוטיבציה להמשך.

לאור האמור, חוזר השירות על המלצתו.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בן זוג. התסקירים שהתקבלו חיוביים ועל כן העמדה הינה **למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות**.

הנאשם יליד 1976, לחובתו 3 הרשעות קודמות, האחרונה מ- 2008 בעבירה של תקיפת בת זוג, אותה בת זוג, ותקיפה סתם ונדון למאסר של 3 חודשים, וב- 2007 גם בגין עבירה כנגד אותה בת זוג ועבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, נדון למאסר ארוך בן 24 חודשים בגין אותן עבירות.

נוכח קשיים ראייתיים שהתגלו - העתירה היא לעבודות שירות, אחרת היה ראוי לפי מתחם הענישה לעתור למאסר לא קצר בפועל.

הנאשם היכה את המתלוננת בגבה ובפניה, אחז בצווארה, חנק אותה לעיני ילדיהם הקטינים, וגרם לה להמטומות על צווארה וסימן אדום בלחיה.

בנסיבות אלה, ונוכח עבר פלילי משמעותי, גוברים עקרונות הגמול וההלימה, ולכן האיזון הראוי הוא לשלוח את הנאשם לצורך קבלת חוות דעת ממונה.

סנקציות פליליות כנגד הנאשם בעבר לא הועילו, וכיום הוא עומד לפתחו של בית המשפט בפעם השלישית במקרה זה של אלימות כנגד אותה מתלוננת.

הוגשה פסיקה לפיה גם במקרים של נאשמים ללא עבר פלילי בעבירות דומות- הושתו עליהם מאסרים בפועל.

מהתסקיר המשלים עולה תיאור המתלוננת את יחסיה האלימים עם הנאשם במהלך שנות נישואיהם.

האינטרס הציבורי וחומרת העבירות מחייבים כי הענישה לא תהא צופה פני עתיד בלבד בדמות של"צ בהיקף גבוה כפי שהשירות המליץ, למרות שהמתלוננת והילדים נמצאים רחוק מהנאשם.

הנאשם חוזר ונוהג באלימות ולא ברף התחתון, ועל כן יש להשית ענישה מוחשית וראויה של מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות אם ימצא מתאים, לצד מע"ת ארוך ומרתיע כנגד אותן העבירות, ומבלי לעתור לפיצוי, כי כיום הוא משלם מזונות.

לעומת זאת, טען ב"כ הנאשם לעונש כי בתיק עצמו אין תלונה של המתלוננת. התיק בנוי על דברים שאמרה המתלוננת בבית החולים, ובמשטרה - אמרה דברים אחרים.

הנאשם פנה לבימ"ש בבקשה להתגרש כי מערכת היחסים ביניהם בנויה על לחץ ואיומים מתמידים כשהמתלוננת מזכירה לו שיש לו תנאי.

באירוע הנאשם התווכח עם המתלוננת על כסף וביקש לצאת מהבית על מנת להימנע מעימות. המתלוננת חסמה לו את היציאה, ובשביל לצאת נאלץ לדחוף אותה.

בתיק יש קשיים ראיתיים, כשלים מהותיים שיוורדים לשורש העבירה.

הנאשם שהה במעצר מיום 2.1.15 - 5.3.15, ושחרר לטיפול ב"בית נועם", שהסתיים בהצלחה בדצמבר 2015.

בתסקיר המליץ השירות על עונש קונקרטי באמצעות של"צ, לצד צו מבחן לשנה.

מ- 2.1.15 עד דצמבר 2015 הנאשם היה בבית נועם, ומדצמבר 2015 ועד מאי 2016 הוא נמצא בפיקוח שירות המבחן ובתכנית טיפולית בלשכת הרווחה בכפר קאסם.

שירות המבחן המליץ על ענישה זו על מנת שהנאשם יוכל להמשיך לעמוד בנטל הכלכלי הכרוך בגירושין ולעבוד.

בנסיבות אלה, יש לחזק את ידיו של הנאשם בדרכו השיקומית.

הנאשם הוסיף כי הליך הגירושין כמעט הסתיים ונשארה רק סוגיה כספית, וכן הביע נכונות לבצע של"צ.

דין ומסקנות

5.

העיקרון המנחה בענישה הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק).

עמוד 7

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם שמירה על גופו, בריאותו וכבודו של הפרט, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתי, מצד שאמור להיות אמון על ביטחונו, שלומו ורווחתו.

מתחם העונש ההולם נע בין חודשיים מאסר לריצוי בעבודת שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

בעניינו, פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים מצויה ברף הנמוך-בינוני, מקום בו מחד - מדובר בתקיפה במהלך ריב שעה שהמתלוננת חסמה את דלת הבית ומנעה מהנאשם לצאת, ומאידך - הכה הנאשם בגבה ובפניה בנוכחות ילדיהם הקטינים, תוך הותרת חבלות על גופה.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם פעל כנגד המתלוננת באכזריות ואלימות, מקום בו הכה אותה בגבה ובפניה, אחז בצווארה וחנק אותה בנוכחות ילדיהם הקטינים, כל זאת תוך ניצול לרעה של מעמדו וכוחו כלפי המתלוננת, בהיותו בעלה.

לצד נזקים נפשיים, גרמו מעשיו של הנאשם לנזקים פיזיים למתלוננת שעניינם המטומות על צווארה ללא נפיחות, סימן אדום בלחיה, כאב בהנעת עין שמאל, וחבלה באספקט קדמי של עמוד השדרה (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**), כאשר לא מן הנמנע כי התנהגותו האלימה של הנאשם עלולה הייתה לגרום לנזקים חמורים יותר בגופה של המתלוננת כשלא אחת מסתיימים אירועי תקיפת בת זוג אף באופן טרגי (**סעיף 40ט(א)(3) לחוק**).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי לנאשם, בן 40 ואב לשלושה ילדים קטינים, עבר פלילי בעבירות אלימות רכוש וסמים, החל משנת 1998 ואילך, ובכלל זה שתי הרשעות בגין תקיפת המתלוננת בשנים 2005-2006 בעטיין ריצה שני מאסרים מאחורי סורג ובריא (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

בעניינו, הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ובכלל זה את העדת המתלוננת (**סעיף 40יא(4) ו-(6) לחוק**).

מהתסקיר עולה כי הגם שהנאשם לקח אחריות על מעשיו, עדיין ניסה למזער חומרת התנהגותו, העיד על עצמו כאדם בעל סף גירוי נמוך, קשיי שליטה וויסות רגשי, הנוטה להתנהגות תוקפנית ואלימה במצבי קונפליקט ותסכול.

עם זאת, מהתסקירים עולה כי בזמן שחלף למן ביצוע העבירה ועד היום השתלב הנאשם בהליך טיפולי מאסיבי, הן במסגרת הוסטל "בית נועם" והן במרכז למניעת אלימות במקום מגוריו.

הנאשם השתלב בהליכים הטיפולים, שיתף פעולה כנדרש, ולהתרשמות גורמי הטיפול החל בשינוי דפוסיים בעייתיים, והכרה במצבי סיכון בעבורו בתחום האלימות הזוגית, ואף השירות התרשם כי הוא פחות נוקשה

בעמדותיו, מצליח לזהות מצבי סיכון, מודע לכלים שרכש, ומיישם אותם במצבי קונפליקט תסכול ולחץ.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו כלפי המתלוננת נמנים היותו בעל סף תסכול נמוך, הנוטה להתפרצויות זעם ומתקשה בשליטה עצמית במצבי קונפליקט ותסכול, עברו הפלילי בתחום האלימות ובפרט כלפי המתלוננת, וקנאה ורכושנות קיצונית כלפיה.

גורם הסיכוי העיקרי לשיקומו הינו התהליך הטיפולי המשמעותי אותו עבר, שהפחית את הסיכון הנשקף ממנו, בעזרתו הפנים את הבעייתיות בהתנהגותו, והכיר בדפוסים אלימים בהתנהגותו, תוך נכונות להמשיך להשתלב בהליך טיפולי במרכז למניעת אלימות, לצד שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, תפקודו התעסקותי התקין לאורך השנים, לקיחות אחריות על מעשיו, ויכולתו לגלות אמפטיה כלפי הפגיעה באשתו לאורך השנים בשל התנהגותו האלימה כלפיה, שמירה על נתק ממנה, והצעדים שעשה לקידום הליך הגירושין.

לאור כל האמור, וההתרשמות מגיוס הכוחות מצד הנאשם, המוטיבציה ושימור השינוי שערך, לצד החשש מפגיעה בפרנסתו - המליץ השירות על ענישה באמצעות צו של"צ לצד מע"ת וצו מבחן, כל זאת תוך המשך שילובו בהליך טיפולי.

עוד עולה כי בעת האחרונה חידש הנאשם קשר עם ילדיו, ומטפל בסוגיית תשלום המזונות למתלוננת דרך המוסד לביטוח לאומי.

המתלוננת לדידה דיווחה אודות אלימות פיזית, רגשית ונפשית מצד הנאשם במשך שנות נישואיהם, ותארה חווית שליטה וחוסר הערכה בהתנהגותו של הנאשם כלפיה, כאשר כיום היא אינה חוששת ממנו.

בנוסף, למן האירוע לא יצר עמה הנאשם קשר, עמד בתנאי שחרורו בעניין זה, וכיום בני הזוג מצויים בהליך גירושין מתקדם.

לאור כל האמור, מצאתי כי בנסיבות אלה יש להעדיף את אינטרס שיקומו של הנאשם ולאמץ את המלצת השירות לענישתו באמצעות צו של"צ, המהווה חריגה לקולא ממתחם הענישה, כל זאת בהתאם **לסעיף 40ד(א) לחוק**.

יש לציין כי לא זו בלבד שענישה זו משרתת את אינטרס המתלוננת וילדיהם המשותפים הואיל ובהעדר מקור פרנסה לנאשם - לא יעלה בידו לשלם להם מזונות ומדור, אלא שאף יהיה בה כדי לאפשר לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי בו מצוי ושעד כה הטיב את מצבו וגרם להפחתת הסיכון הנשקף ממנו.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך שנה.

ב. צו של"צ בהיקף 250 שעות על פי תוכנית שירות המבחן.

ג. מע"ת בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.

.7 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

.8 עותק ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ו, 16 יוני 2016, במעמד הנוכחים.